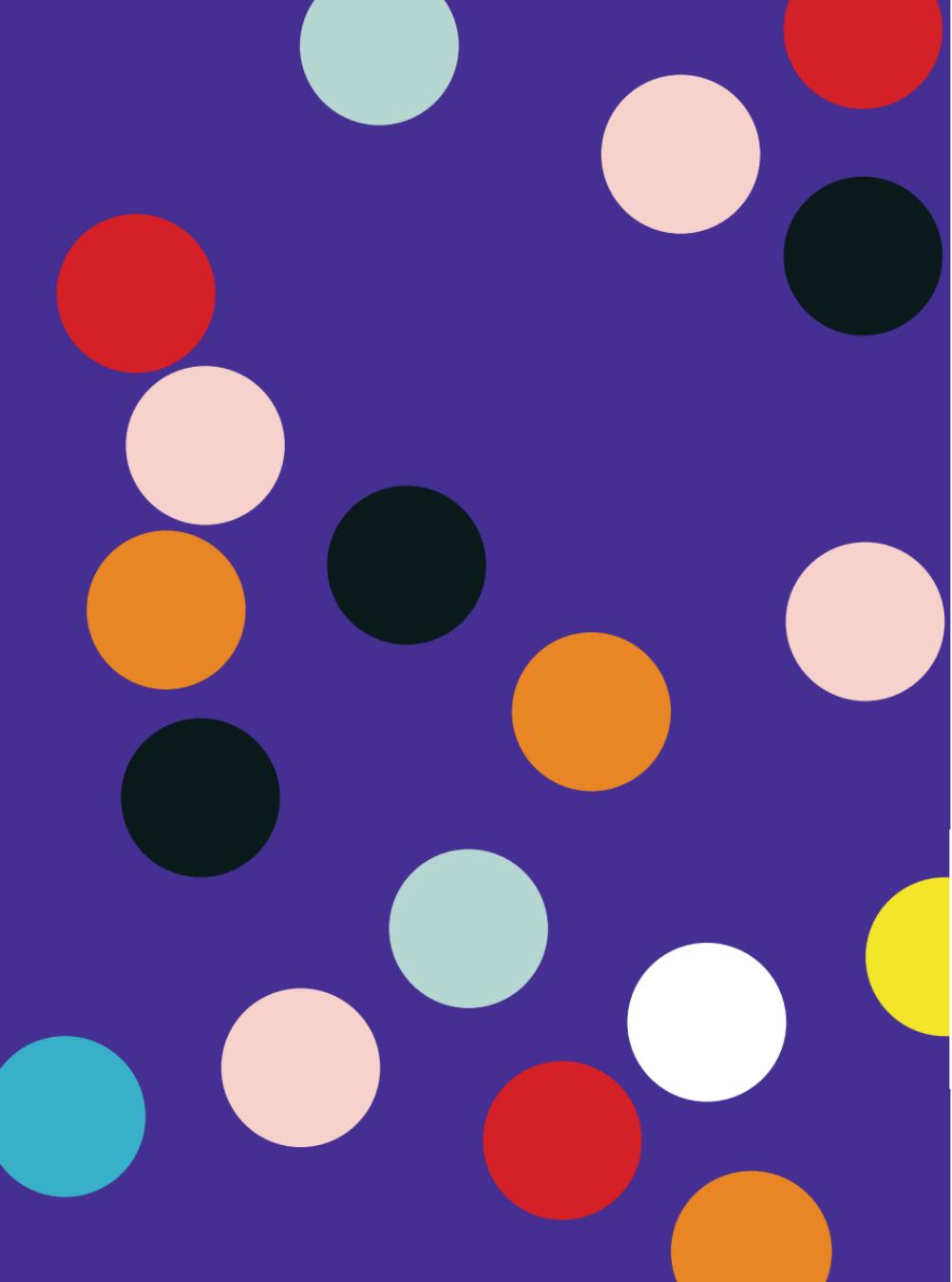

GWIE-ZDNIK

przewodnik

Centrum Sztuki
Dziecka
w Poznaniu

ZNAJDŹ WŁASNY KĄCIK ROZMYŚLAŃ

Kira mieszkała bardzo wysoko, na poddaszu starej kamienicy i okno jej pokoju znajdowało się na samym środku spadzistego dachu. Dziewczynka, kiedy chciała się nad czymś namyślić, zwłaszcza jeśli to coś było okropnie zawiłe albo okropnie trudne do zrozumienia, siadała na parapecie i opierała się plecami o framugę okna. Było to jej ulubione miejsce do rozmyślań, ale wiedziała też, że dobrze się rozmyśla na gałęzi wierzby albo na bramie do ogrodu, albo nawet siedząc na oparciu fotela, słowem wszędzie tam, gdzie jest się trochę oderwanym od ziemi i odrobinę bliżej gwiazd.

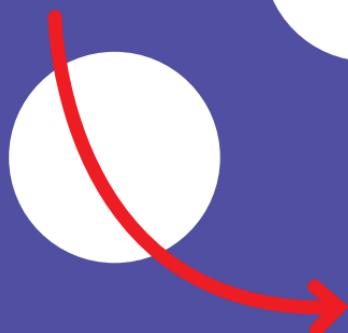
Znajdźcie swoje bezpieczne i wygodne miejsce do rozmyślań, jakiś zakątek albo zakamarek, gdzie nikt nie będzie Wam przeszkadzać i gdzie będziecie mogli pобыć trochę w spokoju ze swoimi myślami. Możecie zabrać ze sobą kota albo notesik, a może nawet dyktafon i rozmyślać, o czym tylko Wam się podoba. A potem zaśpiewajcie o tym piosenkę, namalujcie obraz albo opowiedzcie komuś bajkę.

W tej książeczce znajdziecie kilka różnych zadań i zabaw związanych z „Gwiezdnikiem”, a przy okazji kilka tematów, nad którymi rozmyślała Kira. Może i Wy się nad nimi zastanowicie w swoim Kąciku Rozmyślań?

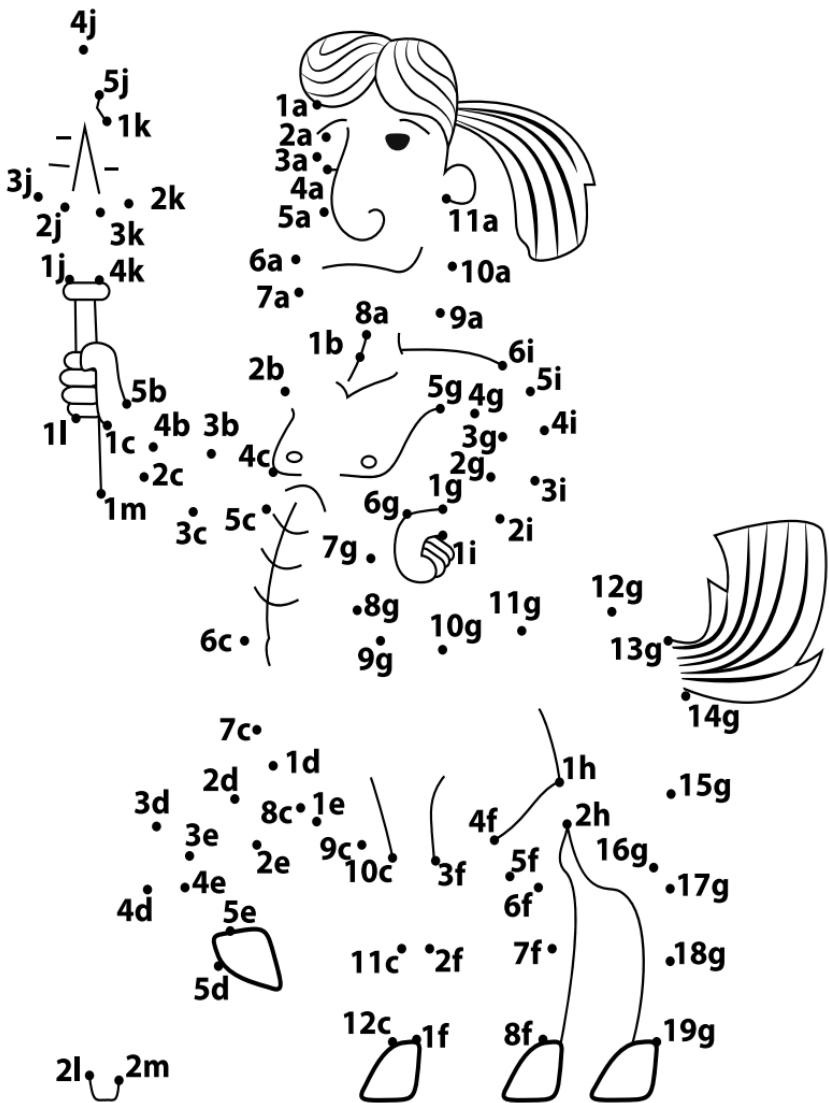
ODKRYJ TAJEMNICĘ KROPEK

Żadne muchy!
Każda taka kropka
to jest właśnie gaśń!

Strony niezwykłej księgi, którą opiekuje się Gwiazdnik, usiane są drobnymi kropkami. Kira pomyślała nawet, że to zasuszone muchy, ale okazało się, że każda kropka to gaśń, czyli historia opowiadana przez gwiazdy. W naszych kropkach też coś się skrywa! Połącz je ze sobą w odpowiedniej kolejności i odkryj, co to takiego!

KĄCIK ROZMYSŁAŃ: Jakie tajemnice może skrywać Kosmos?

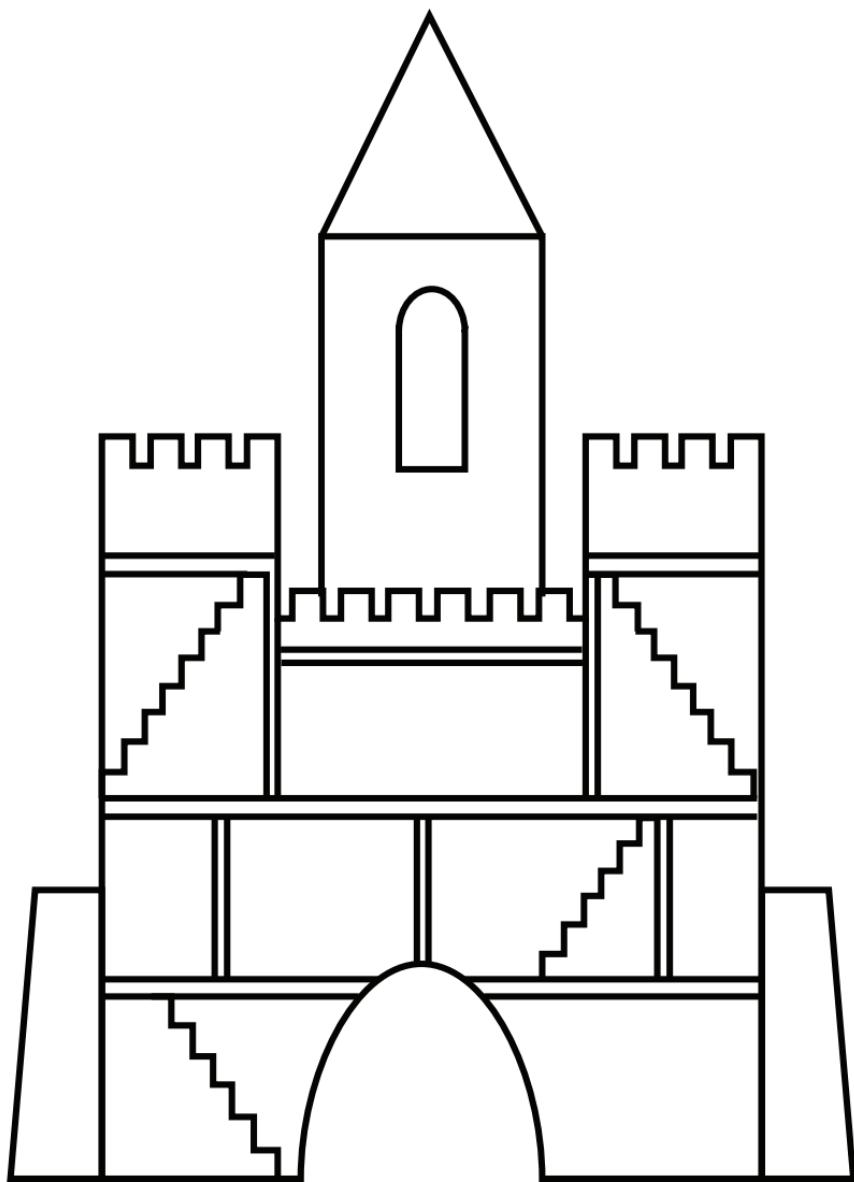

PRZEPROWADŹ SIĘ DO ZAMKU

W każdym, nawet największym zamku, jest jakaś ostatnia komnata, w której nie ma już nic oprócz kurzu.

W gaśni o ostatniej komnacie Najcieńsza Królewna musi leżeć w łóżku, jednak każdy dzień spędza w innym, pełnym różności pokoju. Wyobraź sobie, że zamek to jest całe życie, a każda z jego komnat to jego jedna chwila. Wybierz te momenty, które najbardziej lubisz albo uważasz za najważniejsze i narysuj je w zamkowych pokojach. Możesz zacząć od dnia urodzin, namalować naukę chodzenia i poznanie przyjaciela i co tylko zechcesz! Jedną komnatę zostaw pustą, przeznacz ją na wszystko to, co się dopiero zdarzy.

ZJEDZ KRÓLEWSKIE ŚNIADANIE

Arcykuchmistrz
poleca:
wykwintne funfle
z jagodami,
bandyle w syropie,
tultumile puszyste
jak puch i pimpoki
w różanej zalewie.

Królewska służba bardzo chciała odwrócić uwagę Królewny od faktu, że nie ma już w pałacu więcej komnat, które mogłyby odwiedzić, dlatego też przygotowano dla niej uroczyste śniadanie. Jeśli masz ochotę skosztować nieco królewskiej kuchni, dodaj do każdej z potraw szczyptę wyobraźni. Wymyśl nowe, fikuśne nazwy dla znajomych dań i sprawdź, czy będą smakowały lepiej! A nawet jeśli nie, to i tak zawsze zabawniej na drugie śniadanie wziąć do szkoły niż zwykłą butkę

..... tu wpisz swoją nazwę .....

z serem. Możecie urządzić konkurs, kto z Was ma najbardziej królewską z królewskich przekąsek.

ZGADNIJ, GDZIE WISI OBRAZ

**Chłopiec lubił słuchać swojego obrazu,
a im dłużej go słuchał, tym bardziej
pragnął go zobaczyć.**

Chłopiec, który mieszkał za obrazem wyobrażał sobie, że wszystko, co słyszy jest namalowane na jego obrazie. Tymczasem słyszał po prostu dźwięki z salonu, w którym obraz wisiał.

Zaproś do wspólnej zabawy przynajmniej jedną, a najlepiej kilka osób i zagrajcie w grę „Gdzie wisi obraz?”. Przygotujcie [lub wytnijcie] losy z nazwami różnych miejsc i podzielcie się na dwie drużyny. Niech przedstawiciele obu drużyn usiądą na środku z zamkniętymi, najlepiej zawiązanymi oczami. Rozpoczynająca drużyną losuje nazwę miejsca – a następnie naśladuje wszystkie dźwięki (słowa, szумy, skrzypnięcia itp.), jakie można w nim usłyszeć. Przedstawiciele drużyn muszą dobrze się wsłuchać i odgadnąć, co to za przestrzeń. Kto zrobi to pierwszy, zyskuje punkt dla swojej drużyny. Później następuje zmiana.

Czy zawsze to, co się nam wydaje, że widzimy lub słyszymy jest zgodne z rzeczywistością? Czyli?

opera

teatr

pociąg

kawiarnia

szkoła

miasteczko

kuchnia

samolot

klasa

ZOBACZ DRUGĄ STRONĘ

Dniami i nocami rozmyślał tylko o jednym, co też namalowane jest na obrazie.

Chłopiec, który mieszkał za obrazem bardzo pragnął go zobaczyć. Nie wiedział, jak się za to zabrać, aż w końcu wymyślił, że zrobi w obrazie dziurkę i przez nią zobaczy malunek. Oczywiście nie udało mu się go w ten sposób obejrzeć.

Przygotuj sobie prostą, białą maskę z papieru. W tym celu weź po prostu kartkę, wytnij w niej dziury na oczy i nos, przymocuj gumkę lub sznurek i załącz ją na twarz. Poproś różne osoby, żeby coś na niej namalowały. Przyglądaj im się uważnie, kiedy to robią. Spróbuj wyobrazić sobie, co rysują. Na koniec podejdź do lustra i obejrzyj rysunki. Zgadzają się z Twoimi wyobrażeniami? Rozczarowały Cię, zaskoczyły, rozbawiły? Spróbuj nazwać swoje emocje.

JA, CZYLI KTO?

Kto to jest „ja”,
panie królu?

Przyjrzyj się sobie dokładnie w lusterku, a następnie namaluj swoje odbicie w królewskim zwierciadle. Pokaż obrazek kilku osobom, które Cię dobrze znają i poproś, żeby zgadły, czyja twarz widnieje w lustrze. Jeśli odpowiedzą, że to ty – zapytaj: „Ja, czyli kto?”. Postułaj uważnie odpowiedzi na Twoje pytanie. Zwróć uwagę na to, czy odpowiedzi różnią się od siebie, czy wszyscy odpowiadają tak samo. Jak dużo różnych wyjaśnień kim jesteś, udało Ci się usłyszeć?

(Uwaga! Niektórzy mogą powiedzieć, że widzą siebie! Sprawdź, czy są w Twojej rodzinie osoby, które potrafią się przejrzeć w rysunkowym zwierciadle. Jeśli są, natychmiast je poproś, żeby opowiedziały Ci jakąś historię!)

ZDOBĄDŹ GODNOŚCI I WŁOŚCI KRÓLEWSKIE

I nie znajdzie się nic, czego rozumem swoim nie potrafiłbym objąsnić.

W gaśni o Królu Człowieku, Król szczerzył się tym, że zna odpowiedzi na wszystkie pytania. Gdyby się jednak miało okazać, że nie potrafi na któreś odpowiedzieć, wtedy odda osobie pytającej całe swoje królestwo. Przygotuj listę pytań, które mu zadasz. Najlepiej takich, po których od razu Ci odda koronę, czyli niewyczystych, filozoficznych, trudnych. Takich, nad którymi trzeba spędzić wiele czasu w Kąciku Rozmyślań. Podpowiedź – zaczynaj swoje pytania na przykład od takich słów: co to jest..., po co..., dlaczego..., skąd..., czy... jak... itp. Sprawdź, czy zdołasz wymyślić ich sto!

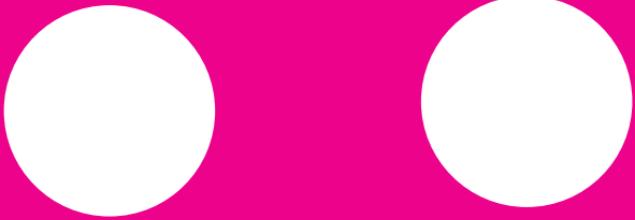
1.....	21.....	41.....	61.....
2.....	22.....	42.....	62.....
3.....	23.....	43.....	63.....
4.....	24.....	44.....	64.....
5.....	25.....	45.....	65.....
6.....	26.....	46.....	66.....
7.....	27.....	47.....	67.....
8.....	28.....	48.....	68.....
9.....	29.....	49.....	69.....
10.....	30.....	50.....	70.....
11.....	31.....	51.....	71.....
12.....	32.....	52.....	72.....
13.....	33.....	53.....	73.....
14.....	34.....	54.....	74.....
15.....	35.....	55.....	75.....
16.....	36.....	56.....	76.....
17.....	37.....	57.....	77.....
18.....	38.....	58.....	78.....
19.....	39.....	59.....	79.....
20.....	40.....	60.....	80.....

- 81.....
- 82.....
- 83.....
- 84.....
- 85.....
- 86.....
- 87.....
- 88.....
- 89.....
- 90.....
- 91.....
- 92.....
- 93.....
- 94.....
- 95.....
- 96.....
- 97.....
- 98.....
- 99.....
- 100.....

STWÓRZ OPERĘ

Opera to takie przedstawienie, w którym łączy się wiele różnych dziedzin sztuki. Mamy więc obraz, opowieść, ruch, ale przede wszystkim muzykę i śpiew. Bez nich nie ma opery! Na początku może wydawać się trochę dziwne, że aktorzy operowi zamiast zwyczajnie mówić – śpiewają, ale można się do tego przyzwyczaić i bardzo to polubić! Spróbujcie sami! Przeznaczcie na to zadanie jedno popołudnie, róbcie to co zwykle, ale kiedy będziecie chcieli coś powiedzieć – zaśpiewajcie to! A kiedy spotkacie na swojej drodze sąsiada... cóż, zaśpiewajcie mu gromkie, operowe „dzień doooooobry!”, a później wyjaśnijcie, że to wszystko dlatego, że byliście w teatrze i widzieliście prawdziwą operę. :)

dzień doooooooobry

OPOWIEDZ MI GAŚŃ

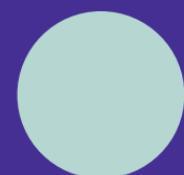
Chodzi o to, że wszystkie gaśnie
są smutne.

Kira była smutna, ponieważ umarła jej babcia. Moim zdaniem śmierć bliskich to najsmutniejsza część ludzkiego życia. Takiego smutku nie da się rozwiązać zwykłymi, pocieszającymi głupstwami, jak nowe zabawki czy filiżanka kakao. Wiem jednak, że o wiele łatwiej jest oswoić smutek, jeśli można się nim z kimś podzielić, porozmawiać o nim. Zapytaj ważne dla Ciebie osoby o najsmutniejsze chwile w ich życiu. Postuchaj tego, co mówią, a potem opowiedz im o swoim smutku. Na koniec wszystkich mocno uściśkaj. A później, jeśli poczujesz taką ochotę, napisz własną opowieść o smutku i przyślij ją do mnie.

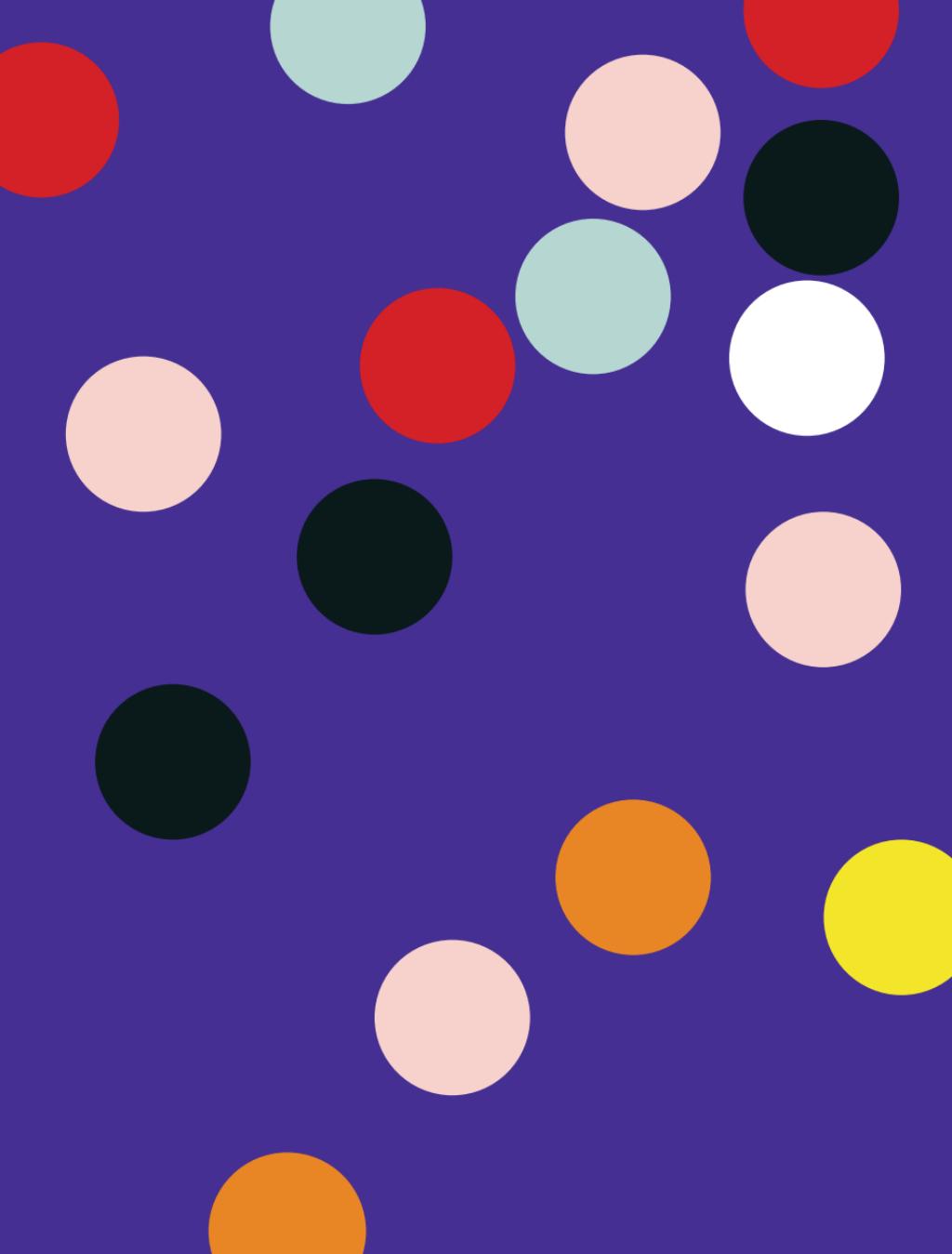
Katarzyna Mazur-Lejman
kamazur@protonmail.com

Publikacja przewodnika jest częścią Edu-akcji, projektu realizowanego w ramach programu *Edukacja kulturalna* pn. „**NOWA EDUKACJA KULTURALNA CENTRUM SZTUKI DZIECKA. SCENA WSPÓLNA W OBSZARZE DZIAŁAŃ LOKALNYCH**” finansowanym ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

autorka przewodnika:
Katarzyna Mazur-Lejman

projekt graficzny:
Marcin Markowski

Centrum Sztuki
Dziecka
w Poznaniu

SCENA WSPOLNA
Centrum Sztuki
Dziecka
w Poznaniu

**Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego**

Dofinansowano ze środków
Ministra Kultury i Dziedzictwa
Narodowego pochodzących
z Funduszu Promocji Kultury

POZnań*